

МІЖНАРОДНИЙ БЕСТСЕЛЕР

ПЕРЕКЛАДЕНО 30 МОВАМИ

ВІД МОТИВАЦІЙНОГО СПІКЕРА
ЗІ СВІТОВИМ ІМ'ЯМ

Усі ми маємо силу, щоб бути багатими, щасливими та здоровими. Не має значення, якими є наші обставини, молоді ми чи старі, одружені тощо. Зовнішні чинники не керують нашим життям. Ним керуємо лише ми. Знайома істина? Та невтішна статистика свідчить про протилежне. І серед 100 % населення цілком успішними та задоволеними життям є лише 1 %. Але чому? Що цей один відсоток знає такого, чого не знають інші? Чи вони просто обрані долею щасливчики?

Ці питання непокоїли автора, так само як і вас, багато років. Та одного дня він зустрів ексцентричного старого чоловіка, який відкрив йому секрети Надзвичайного Багатства, Щастя й Кохання — десять принципів для кожного блага. Дотримуйтеся цих законів та перетворіться на магніт для успіху, здоров'я й любові. Притчі, які оповідає автор, — то не просто повчальні та мудрі історії. Це сповіді реальних людей, з якими зустрівся автор і досвід яких допоможе досягти найвищої з омріяних вершин.

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-5749-8

9 786171 257498

АДАМ ДЖЕКСОН

ДЕСЯТЬ СЕКРЕТІВ
БАГАТСТВА, ЩАСТЯ, КОХАННЯ
З В І

АДАМ ДЖЕКСОН

ДЕСЯТЬ СЕКРЕТІВ
БАГАТСТВА, ЩАСТЯ, КОХАННЯ

З В І

ADAM JACKSON

THE TEN SECRETS
OF ABUNDANT WEALTH
LOVE, HAPPINESS

АДАМ ДЖЕКСОН

ДЕСЯТЬ СЕКРЕТІВ
БАГАТСТВА, ЩАСТЯ, КОХАННЯ
3 В 1

УДК 615.851
Д40

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:

Jackson A. The Secrets of Abundant Wealth.
A modern parable of wisdom and wealth that will change your life /
Adam Jackson. — London : Thorsons, 1996. — 136 p.
Jackson A. 10 Secrets of Abundant Happiness. Ancient Chines Wisdom
to Enhance Your Life / Adam Jackson. — London : Thorsons, 1996. — 164 p.
Jackson A. The Ten Secrets of Abundant Love. A Modern Parable of Wisdom
and Happiness That Will Change Your Life / Adam Jackson. — New York :
Harper Paperbacks, 1996. — 132 p.

Переклад з англійської *Наталії Третьякової*

Дизайнери обкладинки *Олексій Ачкасов, Аліна Белякова*

ISBN 978-617-12-5749-8
ISBN 978-1-85538-448-5 (англ.)
ISBN 978-0-7225-3689-5 (англ.)
ISBN 978-0-06-104422-9 (англ.)

© Adam J. Jackson, 1996
© Depositphotos.com / daboost, обкладинка, 2020
© Nemiro Ltd, видання українською мовою, 2020
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад і художнє оформлення, 2020

ЗМІСТ

<i>Подяка</i>	7
Десять секретів багатства. Сучасна мудра притча про багатство, що змінить ваше життя	11
<i>Вступ</i>	13
Прогулянка в парку	15
Зустріч	18
Перший секрет — сила підсвідомих переконань	26
Другий секрет — сила палкого бажання.....	35
Третій секрет — сила чіткої мети	44
Четвертий секрет — сила впорядкованого плану дій	51
П'ятий секрет — сила спеціальних знань	59
Шостий секрет — сила наполегливості	65
Сьомий секрет — сила контрольованих витрат	74
Восьмий секрет — сила чесності.....	85
Дев'ятий секрет — сила віри	91
Десятий секрет — сила благодійності.....	98
<i>Епілог</i>	105
Десять секретів щастя. Прадавня китайська мудрість, що збагатить ваше життя	107
<i>Вступ</i>	110
Водій	111
Зустріч	113
Перший секрет — сила ставлення.....	121
Другий секрет — сила тіла.....	132
Третій секрет — сила моменту	143
Четвертий секрет — сила самооцінки.....	150

П'ятий секрет — сила мети	159
Шостий секрет — сила гумору	165
Сьомий секрет — сила прощення	172
Восьмий секрет — сила здатності віддавати	178
Дев'ятий секрет — сила стосунків	185
Десятий секрет — сила віри	192
<i>Епілог</i>	199

Десять секретів любові. Прості уроки: як отримувати та віддавати любов, на яку заслуговуєш?

201	201
<i>Любов — не випадковість</i>	202
<i>Вступ</i>	206
Гість на весіллі	207
Зустріч	209
Перший секрет — сила думки	216
Другий секрет — сила поваги	225
Третій секрет — сила здатності віддавати	231
Четвертий секрет — сила дружби	239
П'ятий секрет — сила дотику	245
Шостий секрет — сила здатності відпускати	250
Сьомий секрет — сила спілкування	256
Восьмий секрет — сила відданості	263
Дев'ятий секрет — сила пристрасті	269
Десятий секрет — сила довіри	274
<i>Епілог</i>	281

Подяка

Я хотів би подякувати всім людям, які допомагали мені в роботі та написанні цієї книги. Особливо вдячний:

Моїй літературній агентці Сарі Менгук та її помічниці Джорджії Гловер за всі їхні зусилля й роботу в моїх інтересах.

Усім у «Thorsons», особливо Еріці Сміт за її ентузіазм і конструктивні коментарі під час написання книги та Фіоні Браун, що редагувала рукопис.

Моїй мамі, яка завжди заохочувала мене писати й залишається для мене постійним джерелом натхнення та любові; моєму батькові за його підбадьорення, керівництво й допомогу в усій моїй роботі; усій моїй родині та друзям за їхню любов і підтримку.

І нарешті, Карен — моїй дружині, моєму кращому другові та найсуворішому редакторові. Словами не висловити мою любов до цієї людини, яка завжди вірила в мене і в мою роботу.

Можна досягти всього, що розум може досягнути й у що він може повірити.

В. Клемент Стоун

Ця книга з любов'ю
присвячується пам'яті Енні Вулф

**ДЕСЯТЬ СЕКРЕТІВ БАГАТСТВА.
СУЧАСНА МУДРА ПРИТЧА
ПРО БАГАТСТВО,
ЩО ЗМІНИТЬ ВАШЕ ЖИТТЯ**

Вступ

Коли багатство починає приходити, то з'являється так швидко, у такій шаленій кількості, що аж дивно стає, де воно ховалося протягом усіх цих злиденних років.

*Наполеон Гілл.
Думай і багатій*

До досягнення 65-річного віку понад дев'яносто відсотків з нас або вже мертві, або потопують у злиднях! Лише вісім відсотків чоловіків і два відсотки жінок фінансово незалежні, і менш ніж один відсоток населення — багаті. Але чому? Що цей один відсоток знає такого, чого не знають інші? Може, вони розумніші? Більш освічені? Чи важче працюють? Чи вони просто фартові, мазунчики долі?

Ці питання непокоїли мене чимало років. Якщо багатство — це те, до чого всі ми прагнемо, то чому досягає його менш ніж один зі ста? Чому так багато людей відчайдушно намагаються звести кінці з кінцями, почуваяться загнаними в пастку й навіть не мають сили справдити свої мрії? А потім одного дня я зустрів ексцентричного старого чоловіка, який відкрив мені секрети Надзвичайного Багатства — десять принципів, дотримуючись яких, кожен може створити у своєму житті не просто багатство, а багатство у величезній кількості!

Надзвичайне Багатство — це не тільки розмір вашого банківського рахунку, кількість чи вартість власності, якою ви володієте; це радше достатні кошти, щоби мати змогу жити власним життям, так, як ти цього хочеш. Я з'ясував, що у всіх нас є сила бути багатими. Немає значення, якими є наші обставини, молоді ми чи старі, одружені чи ні, маємо темну чи світлу шкіру. Зовнішні обставини — економічне становище, погода, державна політика — не керують нашим життям; ним керуємо лише ми! І коли ми приймаємо керівництво, беремо на себе відповідальність за власне життя, то

усвідомлюємо, яку силу маємо для того, щоби вносити зміни та справджувати свої мрії.

На відміну від багатьох інших притч, дійові особи цієї книги — це збірні образи реальних людей, хоча я, звичайно, змінив їхні імена. Щиро сподіваюся, що їхні історії надихнуть вас наслідувати їхній приклад і створити Надзвичайне Багатство у вашому житті.

*Адам Джексон
Гартфордшир
Листопад 1995 року*

ПРОГУЛЯНКА В ПАРКУ

Юнак вийшов із дверей на вулицю, холодну й темну, хоча не холоднішу й не темнішу, ніж варто було очікувати о шостій ранку першого лютого понеділка. Вуличні ліхтарі ще світилися, а дорогами вже їздили машини — небагато, але й без довгих перерв. Ще нещодавно він насилу вставав о восьмій ранку, проте останні кілька місяців йому було неспокійно, і спав він безладно, уривками.

Молодий чоловік перейшов дорогу й попрямував схилом угору, до парку. Такого встановленого порядку завжди дотримувався його батько: жвава прогулянка парком на світанку, щоб провітрити легені та прояснити голову перед новим днем. Батько завше радив: «Гуляй парком на світанку — і помітиш, як часто приходять до тебе нові ідеї, натхнення та рішення найгостріших проблем».

«Неначе ангели нашіптують їх тобі», — казав батько. Але за ті два тижні, упродовж яких він уже робив ці вранішні прогулянки, юнак не почув жодного нашіптування, до нього не приходили ані ідеї, ані натхнення, ані рішення проблем.

Минаючи великі приватні будинки, він уявляв, як чудово було б стати досить багатим, щоб дозволити собі мешкати в такій розкішній оселі. «Хіба не дивовижно було б, — думав він, — якби я міг купити такий будинок і жити в ньому?» Хлопець віддавався мріям, і на якусь коротесеньку мить у його голові спалахували сцени життя в одному з цих будинків. Відпочинок у світлих просторах вітальнях, великі гостьові спальні з двома ліжками, у яких зупинялися б родичі та друзі, а ще — можливість просто сидіти й насолоджуватися прекрасним садом сонячного дня — саме таким поставав у його уяві рай.

Але мрії закінчувалися, і його думки поверталися до реальності, коли він проходив повз останній будинок перед парком. А реальність була така: він ніколи не був достатньо багатим, щоб дозволити собі хоча б невеликий котедж із терасою, не кажучи вже про таке величезне окреме житло, і, якщо хіба він не виграє в лотерею, у нього,

мабуть, ніколи не буде коштів, потрібних для придбання одного з тих будинків.

Гроші перетворювали його життя — теперішнє, минуле й, либонь, майбутнє — на суцільну боротьбу.

Діставшись до парку, юнак прямував до бігової доріжки й починав крокувати швидше, бадьоріше. Ідучи, він не міг позбутися відчуття, що доля повсталала проти нього. Якби тільки він народився в заможній родині. Якби тільки в нього були такі фарт і можливості, які, здається, трапляються іншим людям.

Але правда в тому, що проблеми того юнака не відрізнялися від проблем більшості людей. Наприкінці кожного місяця він зазвичай вичерпував усі кредитні ліміти й куди б не глянув — скрізь на нього чекали рахунки. Якось — самому лише Богові відомо, як — йому завжди вдавалося звести кінці з кінцями, але на тому й усе. А в останні кілька місяців економічного занепаду навіть це зведення кінців ставало справжньою боротьбою. Він, здавалося, працював усе довше за трохи меншу плату і зараз навіть не міг уявити, що життя стане хоч трохи кращим, не кажучи вже про можливість дозволити собі ті речі, про які мріяв.

А колись він мріяв стати відомим письменником, забезпечувати родину й жити у власному будинку, та в його теперішніх обставинах ті його мрії ніяк не могли втілитись, і десь глибоко всередині юнак і уявити не міг, щоб таке трапилось. Коли він був молодшим, можливо, у нього й вистачило б сміливості кинути роботу й шукати справу, що зробила б його щасливішим, але тепер, завалений горами рахунків, він не міг дозволити собі стати безробітним.

Молодик потрапив у пастку — у пастку роботи, яка не надто добре оплачувалася, а до того ж іще й не викликала в нього жодного інтересу та запалу. Багато його колег в офісі так само, здавалося, нудяться й не мають жодного інтересу до своєї роботи. Для них, як і для нього, робота була просто засобом заробітку, засобом виживання.

Отак упродовж багатьох років юнак відмовлявся від своїх хлоп'ячих сподівань та мрій. Усе, на що він міг сподіватися тепер, — це зводити кінці з кінцями... Так вдало, як тільки зможе. Прямуючи парком, він міг лише надіятися та молитися, щоб один з ангелів —

якщо вони таки дійсно існують — прошепотів йому якусь ідею, щось натхненне, що хоча б якось могло змінити його долю.

Але юнак був так заглиблений у власні думки, що не постеріг ані того, як сонце піднімається над дубами на сході парку, ані співу дроздів над головою, і зовсім не помічав старого чоловіка, який ішов поряд із ним.

ЗУСТРІЧ

Голос висмикнув юнака з думок:

— Доброго ранку.

Він обернувся, побачив біля себе літнього китайця й, кинувши на нього швидкий погляд, відповів:

— Доброго ранку.

Чоловік був низенький — голова ледь діставала до плечей юнака, — одягнений у чорний костюм.

— Ти не проти, якщо я приєднаюся до тебе? — запитав незнайомець.

— Ласкаво прошу. Якщо не відстанете, — відповів юнак.

Старий усміхнувся.

— Старатимуся що є сили, — сказав він, пришвидшуючи крок. — Ти схожий на людину з тягарем у думках.

— Не зовсім так, — відповів юнак, не підводячи очей.

— Знаєш, у моїй країні вірять у те, що кожна проблема несе із собою подарунок, що в кожній халепі ховається зерно рівного їй або навіть більшого успіху.

— П-х-х... — зневажливо пхикнув юнак.

— Це стосується всього... навіть негараздів із грошима, — провадив далі старий.

Юнак аж захлинувся, почувши слова незнайомця, й обернувся до нього.

— Який же успіх можуть принести негаразди з грошима? — запитав він.

— Негаразди з грошима відкривають шлях до неймовірного багатства, до статків, про які ти навіть мріяти не можеш, — відповів старий.

— Хіба таке може бути? — допитувався юнак.

— Ти знаєш, що багато хто з найзаможніших і найвідоміших людей світу колись був злидарем або банкрутом? — говорив далі старий.

— Ні, — мовив юнак, хитаючи головою.

— Авраама Лінкольна визнали банкрутом у тридцятип'ятирічному віці, проте потім він став одним з найбагатших і наймогутніших людей в історії Сполучених Штатів Америки. От Мандіно був безхатьком-п'яницею, а потім перетворився на одного з найуспішніших авторів бестселерів усіх часів, а Волт Дісней банкрутував кілька разів, перш ніж створити Імперію Діснея.

Юнак був вражений. Він завжди вважав, що злидні чи банкрутство — це доля, яка могла спіткати лише невдах і безталанних.

— Але як це можливо? — запитав він. — Як може хтось досягти успіху завдяки своїм злидням?

— Це дуже просто, — усміхнувся старий. — Люди не шукають достатку, коли в них усе добре. Їм потрібне натхнення або відчай, щоб почати змінювати життя. Дехто просто знаходить натхнення, але багато інших змінюються, тому що змушені змінюватися. Розумієш, коли ти у відчаї, то починаєш ставити собі запитання, природа яких формує твою долю.

З обличчя юнака поступово сходила блідість, але воно й досі вказувало на недовіру.

— Дозволь я в тебе от що запитаю, — продовжував далі старий. — Про що ти думав, коли я перервав тебе?

— Не знаю точно. Мабуть, запитував себе, чому зі мною трапилися певні речі.

— І як думаєш, куди це запитання приведе?

— Гадки не маю, — зізнався юнак.

— Авжеж! — вигукнув старий. — Воно веде саме до «гадки не маю». Або ще гірше — до неправильних відповідей. Питання, що починаються зі слова «чому», завжди ведуть до такого. Твій мозок завжди шукає відповіді на всі поставлені тобою запитання. Питання про те «чому» не несуть ані надії, ані рішень, ані майбутнього. «Чому це сталося зі мною?», «Чому я в такому безладі?», «Чому я не можу досягти успіху?» — ці питання ведуть у нікуди. Видатні люди ставлять інші запитання — «як» і «що»: «Як я можу покращити своє життя?» — або навіть краще: «Що мені потрібно зробити, щоб мое життя стало багатим?»

— Ну, не знаю, — сказав юнак. — Мені ж потрібні відповіді, а не запитання.

— Але якщо ти хочеш знайти правильну відповідь, — не вгавав старий, — тобі слід спершу поставити правильне запитання. У Біблії написано: «Шукайте — і знайдете, просіть — і дасться вам».

— Звучить добре, але життя не таке просте.

— Звідки ти знаєш? Ти хоч раз спробував? — запитав старий. — Можливо, життя простіше, ніж ти думаєш.

— Ну, мені воно не здається аж таким простим, — сказав юнак. — Хоч би що я робив, мені не вдається досягти успіху. Я перепробував усе, але, схоже, нічого не працює.

— Не забувай золоте правило розв'язання проблем, — мовив старий.

— І яке ж саме?

— Коли ти думаєш, що вичерпав усі можливості, пам'ятай одне: ще не всі!

— Це все дуже добре, але я не знаю, що ще робити, — відповів юнак. — Я ніколи не був багатим і, напевно, ніколи не буду. Мабуть, у мене просто немає того, що для цього потрібно.

— І що ж саме для цього потрібно такого, чого в тебе немає? — поцікавився старий.

— Я не знаю. Для початку, щоб заробити грошей — потрібні гроші.

— Чому ти так думаєш? Ти знаєш, що Арістотель Онассіс розпочинав свою кар'єру з менш ніж двома сотнями доларів, без вищої освіти й багатих родичів, та все ж таки став одним із найбагатших людей в історії?

Юнак знизав плечима й сказав:

— Можливо, йому просто пощастило.

— Більшість багатіїв починали з дрібного капіталу або й узагалі без нього. Аніта Роддік створила свою косметичну компанію, виготовляючи гігієнічні засоби в гаражі. Білл Гейтс, один з найбагатших людей у світі, здобув свої статки за допомогою інновацій у комп'ютерній індустрії. Ентоні Роббінс, автор бестселерів і один із провідних тренерів з особистісного розвитку, жив свого часу в злиднях у маленькій однокімнатній квартирі-студії, але йому вдалося перевернути все своє життя за один рік — він став мільйонером і купив палац на десять тисяч футів з видом на океан. Ти справді думаєш, що вони досягли успіху, тому що їм просто пощастило?

— Ну, може, не зовсім, — відповів юнак. — Але ж колись щасливий випадок таки потрібен, хіба ні?

— У кожного з людей, які накопичили багатство, є одна дуже важлива риса — особиста відповідальність! Вони всі відповідальні за свої дії та рішення. Вони не звинувачують у власних проблемах ані економіку, ані уряд, ані погоду, ані своє дитинство. Багаті люди не чекають щасливих випадків або сприятливих обставин — вони йдуть і створюють їх. Вони не шукають виправдань — вони шукають рішення. Вони віддаються тому, щоб досягти успіху.

— Ви, можливо, і маєте рацію, — сказав юнак. — Я знаю лише те, що завжди борюся з фінансовою скрутою. Може, така моя доля.

— Єдина твоя доля — це та, яку ти створюєш, — відповів старий. — Саме лиш те, що ти ніколи не був багатим, не означає, що ти ніколи таким і не будеш. Найважливіший урок, який ти можеш здобути в житті, — це те, що твоє майбутнє не обов'язково має бути таким, як твоє минуле. Тільки роблячи те, що завжди робив, отримувеш те, що завжди отримував.

Двоє чоловіків минули озеро й попрямували до північного боку парку. Повз них промчали два бігуни, їхнє дихання стелилося легким туманом у холодному повітрі. Юнак ретельно обмірковував те, про що розповідав старий. Не було жодного сумніву: у тому, що той говорив, була певна рація, але все ж таки це не переконало його.

— Не обов'язково мати гроші, щоб заробляти гроші, — пояснював старий. — Не потрібні багаті родичі, університетська освіта чи щасливий випадок. Усе необхідне, щоб створити багатство у власному житті, у тебе вже є.

— Ви вважаєте, що це так просто? — спитав юнак.

— Авжеж. Фарт тут не грає ролі. Ти маєш силу створювати свою долю так само, як і всі інші.

— Але ви ж не хочете сказати, що стати багатим може *хто завгодно*? — допитувався юнак.

— Звісно, хочу. І знаєш, більшість людей у світі вже багаті, але вони цього навіть не знають!

— Що ви маєте на увазі? — запитав юнак. — Люди з якимось справжнім багатством мають про нього знати.

— Здається, що так мало б бути, правда ж? — сказав старий. — Але ж таки не знають. Ти — типовий приклад. Ти вважаєш себе бідним, бо витрачаєш усі сили на те, щоб сплатити за рахунками?

— Так, але як ви...? — відповів юнак.

— У тебе є водопровід із чистою водою — а це ще кілька століть тому було рідкістю, а в деяких частинах світу й зараз залишається нею. У тебе є доступ до інформації — найціннішого ресурсу — через громадські бібліотеки, до інформації практично на будь-яку тему, котру ти лише зможеш згадати, а вона часто недоступна для людей в інших частинах світу. У тебе вдосталь їжі, пристойний одяг, житло. Ти маєш телефон, що може миттєво зв'язати тебе з кимось, навіть якщо цей хтось перебуває в іншій частині світу. У тебе є телевізор, який щодня повідомляє тобі новини та розважає просто в тебе вдома. Є широкий вибір продуктів, які ти можеш купити і про які п'ятдесят років тому навіть не чули. Є автомобілі, поїзди та літаки — усі види транспорту, недоступні для найбагатших людей іще сто років тому. Отож, як бачиш, якщо порівняти із сотнями мільйонів людей, що жили протягом усієї історії, ти дуже багатий, багатший, ніж вони могли навіть мріяти.

— Гроші — це не завжди багатство, — продовжував старий. — А те, що ти маєш гроші, не завжди є достеменним показником багатства. Фактично, гроші самі по собі не мають жодної цінності. Яка користь від стосика папірців або жменьки монет із портретами померлих людей? Тільки речі, які можна за них купити, надають грошам цінності. Зрештою, чи знадобиться тобі мільйон фунтів, якщо ти потрапиш із затонулого корабля на безлюдний острів? Наскільки багатим є успішний бізнесмен, який заробляє шестизначні суми, але такий зайнятий на роботі, що не проводить часу зі своїми дітьми? А хто багатший — мільйонер із невеликою стадією раку чи чоловік із порожнім банківським рахунком, але з прекрасним здоров'ям? Про справжнє багатство можна судити лише з якості життя, яким ти живеш. Тільки той, хто може жити власним життям так, як цього хоче, — насправді багатий.

Стежка, якою йшли двоє чоловіків, повела їх великим лісовим насадженням. Гілки на деревах рано почали випускати бруньки, і з їхнього кольору було видно, що й квіти не за горами. На якусь мить запала мовчанка, а потім юнак заговорив:

— Але гроші можуть підвищити якість життя.

— Якщо їх мудро використовувати — так, можуть, — згодився старий. — Але багато людей думають, що гроші розв'яжуть усі їхні проблеми.

— Ну, розв'язанню моїх проблем вони добряче посприяли б, — усміхнувся юнак.

— Ти можеш так уважати, але я запевняю тебе, що не так уже й посприяли б, — переконливо відповів старий.

Ці слова роздратували юнака. Що взагалі цей старий може знати про його проблеми? Але перш ніж він устиг заперечити, старий продовжив:

— Що б ти зробив, якби виграв мільйон фунтів?

— Віддав би борги.

— А далі що?

— Не знаю точно. Спочатку відсвяткував би, влаштувавши вечірку для своєї родини та друзів. Потім купив би новий будинок з басейном і тенісним кортом, новий автомобіль, новий телевізор, нові меблі. Опісля повіз би свою родину на відпочинок, а ще дав би грошей декому з моїх друзів, тим, кому вони потрібні.

— А потім? — допитувався старий.

— Не знаю, — зізнався юнак. — Я ніколи про таке не думав.

— Ти щойно сказав те саме, що й сила-силенна людей, які мріють колись стати багатими. Але у твоїй відповіді криється причина того, чому вони ніколи не зможуть досягти Надзвичайного Багатства.

— Що ви маєте на увазі? — перервав його юнак. — Деякі люди виграють лотерею, дехто стає мільйонером за одну ніч.

— Це правда, але їхнє багатство часто виявляється тимчасовим. Більшість із них зрештою опиняються без копійчини, як тоді, коли вони купили свій перший лотерейний білет!

Юнак недовіркою похитав головою.

— Це правда, — запевняв його старий. — А з якої ж причини вони зрештою залишаються без грошей? Бо не навчилися створювати багатство чи порядкувати ним. Отож, їм нечасто вдається накопичити багатство, а в тих рідкісних випадках, коли набувають його, то швидко протринькують кошти. Вони схожі на людей, яким дісталася вишукана рослина, але ті уявлення не мають, як її виплекати: який ґрунт їй потрібен, у якому кліматі вона має рости, скільки води їй

необхідно, як часто чи від яких шкідників її треба захищати. Вони можуть якийсь короткий час посмакувати плоди тієї рослини, але вона швидко зів'яне й помре.

А от людина, яка вивчає природу рослини, розуміє її потреби. Вона знає, як виростити її із саджанця. Знає, як доглядати за рослиною, тож здатна виростити їх стільки, скільки їй заманеться.

Багатство — щось дуже вишукане, як та рослина. Ми всі маємо силу його створювати — і створювати у величезній кількості, — але нам потрібно вивчати секрети його створення та підтримки.

Жодні гроші не принесуть нам користі, якщо ми не вміємо з ними поводитися. Ти пам'ятаєш історію блудного сина?

Це здавалося знайомим, але юнак не міг пригадати подробиць.

— У багатого землевласника було двоє синів, молодший з яких не цікавився справами батька. Натомість він вимагав у нього свою спадщину, щоб мати змогу вирушити у світ. Батько, хоч і засмутився через таку поведінку сина, віддав тому спадок і випровадив його. Син насолоджувався гулянками й чудовими речами, які купував за свої гроші, але минуло небагато часу — і він витратив усе. Не маючи нічого, крім одягу на собі, він повернувся до батька, збіднілий та осоромлений. Блудний син вирушив у подорож із величезним багатством, проте швидко все втратив, бо не навчився отримувати прибуток.

Двоє чоловіків дісталися кінця лісистого парку й пішли далі стежкою, що вела крутим схилом до вершини пагорба.

— Розумієш, багатство — це не просто сума статків, які є в людини, — говорив старий. — Капітал може швидко випаруватися. Аби бути багатим, потрібно просто достатньо коштів, щоб жити таким життям, яким бажаєш.

— І як це зробити? — запитав юнак.

Старий усміхнувся.

— Тобі слід спершу зрозуміти, що цей світ і все всередині нього керується законами, — пояснив він. — Законами природи. Багато з них добре відомі. Наприклад, ми знаємо з фізики закон гравітації: якщо кинути яблуко, воно впаде на землю. Ми знаємо, що без кисню все живе на цій планеті загинуло б. Але багато законів — деякі з них пов'язані з набуттям надзвичайного багатства — не надто добре відомі й для більшості людей залишаються таємницею.

Не пройшовши й півдороги до вершини пагорба, юнак почав задихатися, хоча старий поруч із ним крокував і далі без жодних зусиль. Коли вони дісталися до вершини, юнак повернувся до старого.

— Отож, — сказав він, відсапуючись, — що ж це за таємниця?

— Секрети Надзвичайного Багатства, як і всі таємниці Природи, доступні кожному. Тобі треба лише ставити правильні запитання правильним людям. Ось, це тобі допоможе, — мовив старий, простягаючи юнакові аркуш паперу.

Той спішно розгорнув папірець, але, на свій подив, не побачив жодних таємниць, мудрих слів чи чарівних формул — лише перелік з десяти імен і десяти телефонних номерів. А коли він підвів очі — старий зник.

Юнак роззирнувся довкола себе, але, окрім двох людей, що вигулювали собак, не вгледів більше нікого.

— Даруйте, — сказав він, наближаючись до тих двох, що гуляли із собаками. — Ви не бачили, куди подівся старий, який йшов зі мною?

Чоловік і жінка, обоє літнього віку, перезирнулися, перш ніж відповісти.

— Я не бачив, щоб хтось із вами йшов, — відповів чоловік. — А ти, Етель?

Жінка похитала головою й мовила:

— Ні.

— Але ви напевне мали його побачити: літній китаєць у чорному спортивному костюмі, — наполягав юнак.

— Вибачте, — повторив чоловік. — Я нікого з вами не бачив.

Юнак повільно пішов парком назад тим самим шляхом. Усе це не вкладалося йому в голову. Як старий міг так швидко зникнути? І чому його не бачила та пара із собаками? Можливо, він усе це вигадав, марячи на ходу. Але, поклавши руки в кишені, молодик зрозумів: те, що старий справді йшов поряд із ним, не могло бути маренням. Існував доказ того, що він був, — папірець із десятьма іменами й десятьма номерами телефонів.

ПЕРШИЙ СЕКРЕТ — СИЛА ПІДСВІДОМИХ ПЕРЕКОНАНЬ

Щойно діставшись додому, юнак зателефонував усім людям зі списку старого. Він вагався, набираючи перші номери, не знав, як вони сприймуть цілковитого незнайомця, що стверджує, нібито дізнався про їхнє ім'я та номер телефону від загадкового старого китайця. Але турбуватися не варто було, адже всі вони знали про того старого та про секрети Надзвичайного Багатства. Ба більше: усі, здавалося, щиро раділи, що той їм зателефонував. Він домовився зустрітися з ними всіма по черзі в найближчі тижні.

Першим у списку юнака був чоловік на ім'я Річард Епплбай. Незважаючи на велику зайнятість, містер Епплбай охоче погодився виділити час для призначеної зустрічі наступного дня о сімнадцятій годині.

Містер Епплбай мешкав у пентхаусі в одному з найбільш елітних районів міста. Щойно юнак увійшов до вітальні, його вразив дивовижний міський краєвид на заході сонця. Уся південна стіна складалася з чотирьох панельних вікон з панорамним видом на місто. Сонце, сідаючи, огорнуло міський обрій бурштиновою накидкою, і пейзаж сяяв вогнями офісних будівель та потоків машин і ліхтарів унизу.

— Дивовижний краєвид, — захоплено мовив юнак. — Я ніколи не бачив місто таким мальовничим.

— Атож, — усміхнувся містер Епплбай. — Саме через краєвид я й купив цю квартиру. У будь-яку пору доби я можу просто сидіти й милуватися ним годинами.

Юнакові здалося, що містер Епплбай невдовзі розміняє п'ятий десяток. Це був невисокий, спортивного складу чоловік зі світлим волоссям та яскравими блакитними очима. Одягнений дорого, але просто: бавовняні бежеві штани й біла сорочка з відкритим коміром.

— Тож вас цікавлять секрети Надзвичайного Багатства? — мовив він, коли юнак сів.

— Ви вважаєте, що вони справді існують? — запитав юнак.

— Звичайно, — відповів містер Епплбай.

— І які ж саме це секрети? — допитувався юнак.

— Це просто десять безсмертних принципів, які, якщо ними скористатися, дадуть можливість практично будь-кому стати не просто багатим, а надзвичайно багатим.

— Будь-кому? Ви впевнені в цьому? — перепитав юнак.

— Абсолютно, — кивнув містер Епплбай.

— Але якщо кожен здатен бути багатим, чому так багато з нас ледве заробляють на життя?

— Важливо не те, на що люди здатні, — мовив містер Епплбай. — А те, на що вони *вірять*, що здатні. Пересічні людські розум і тіло здатні на великі справи, головна проблема полягає в тому, що ми не віримо, що здатні на них.

Колись давно я бачив шоу, у якому гіпнотизер обирав глядачів та гіпнотизував їх. Гіпнотизер попросив чоловіка лягти на стіл, потім загіпнотизував його й сказав, що тіло того стало твердим, мов шматок сталі. Підставивши стільці з двох боків столу, підперши ними голову та ноги чоловіка, гіпнотизер прибрав стіл, а тіло чоловіка залишилося лежати на двох стільцях — один під головою, а інший під ногами. Його тіло стало твердим, як сталь, бо він у це повірив.

Далі в тому шоу гіпнотизер загіпнотизував інших людей, цього разу сказавши, що вони не зможуть підняти авторучку, яка лежала на столі. Гіпнотизер сказав їм, що та ручка важча за двотонну вантажівку і що її неможливо зрушити з місця. «Ви спробуйте, — говорив він, — але цю ручку нізащо не зрушити».

Один за одним присутні намагалися підняти ту ручку. Мені найбільше запам'ятався один чоловік — міцний, кремезний, м'язистий, схожий на культуриста. Коли він намагався підняти ручку, обличчя в нього перекинулося, на чолі виступив піт, а м'язи на руці так напружилися, що аж вени повипиналися... Але він не міг підняти ту ручку! І причина була не в тому, що він не здатний був її підняти — навіть у малесенької дитини стане сили підняти ручку, — а в тому, що не *вірив*, що зможе її підняти. І навіть був переконаний, що не зможе.

Тож розумієте: важливо не те, чого ви здатні досягти в житті, а те, чого вам здається, що ви можете досягти.

Це перший секрет Надзвичайного Багатства — сила наших підсвідомих переконань.

— наших підсвідомих переконань? — перепитав юнак. — Я не розумію, як те, у чому ми переконані, впливає на наші статки.

— Що ж, коли здоровий, спортивного складу чоловік не може підняти ручку тільки тому, що вірить, що це неможливо, то, як ви думаєте, скільки є шансів розбагатіти в людини, якщо вона вірить, що це майже неможливо?

П'ятнадцять років тому в мене все було досить добре. Нічого особливого, але мені було зручно, а потім одного дня мене скоротили, і раптом я залишився без доходу, з виплатами за іпотекою та витратами на проживання. Я просто не уявляв, що маю робити, і однієї безсонної ночі пішов погуляти біля річки. Саме тоді я й зустрів того, хто змінив моє життя... старого китайця!

— Що сталося? — спитав юнак, жадаючи більше дізнатися про того старого.

— Він сказав дещо таке, що закарбувалося в моїй пам'яті: «У кожній халепі ховається зерно рівного їй або й більшого успіху».

— Він і мені сказав те саме, — відповів юнак.

— Тоді я не міг цього зрозуміти, — звирявся далі містер Епплбай. — Зрештою, як могло те, що я втратив роботу та єдине джерело доходу, залишившись у глухому куті, давати мені якусь користь? Але, озираючись назад, я бачу, що це було найкраще, що могло статися зі мною, бо з відчаю я був змушений вносити зміни у своє життя — зміни, яких інакше не зробив би.

Я завжди хотів керувати власним бізнесом і бути собі босом, а скорочення дало мені можливість це зробити. Дізнавшись секрети Надзвичайного Багатства, я започаткував власний бізнес на дому — консультування з управлінських питань — і за перший рік заробив удвічі більше, ніж отримав на попередній роботі.

— Та ви жартуєте, — мовив юнак. — І ви вважаєте, що досягли цього успіху саме завдяки секретам Надзвичайного Багатства?

— Безумовно, — підтвердив містер Епплбай. — Вільям Джеймс, американський психолог і філософ, який жив у дев'ятнадцятому столітті, сказав, що найбільшим відкриттям його покоління стало те, що людські істоти можуть змінювати своє життя, просто змінюючи власний спосіб мислення. І це абсолютна правда. Чого б ти не жадав

у житті: чи бути здоровим, чи щасливим, чи прагнеш романтичних стосунків, чи стати мільйонером, — перше, що тобі слід зробити, — це обміркувати власні погляди та переконання про те, що можливо, а що неможливо, адже якщо ти не віриш у якусь можливість, то дуже малоймовірно, що ти колись цього досягнеш.

Юнак дістав блокнот і ручку.

— Ви не проти, якщо я дещо занотую? — запитав він.

— Звісно ні. Це чудова ідея, — усміхнувся містер Епплбай і продовжив: — Чи знаєте ви про те, що коли в медицині ста людям з однією й тією самою хворобою дають пігулки із сахарози й говорять, що це диво-ліки, які вилікують їхню недугу, то близько сорока відсотків із них одужуватимуть просто тому, що вірять у те, ніби ця пігулка зробить їх здоровими? Так само стан більшості пацієнтів різко погіршується, коли ті дізнаються, що хворі на невиліковну хворобу, — бо вірять у те, що ніколи не одужають.

Цікаво, як ви думаєте, скільки шансів у вас зав'язати романтичні стосунки, якщо ви вірите, що непривабливі? Ви, мабуть, ніяковітимете під час спілкування із людьми й сидітимете десь у куточку на вечірках, щосили намагаючись не привертати до себе уваги. І навіть якщо зустрінете когось привабливого для себе, напевно, почуватиметеся недостатньо хорошими для нього чи для неї. Бачите, у всіх сферах життя найбільше важать наші підсвідомі переконання. І найбільш важливими вони є якраз у питаннях, пов'язаних із грошима та багатством. Насправді сума грошей, що ви її заробляєте, зазвичай є саме такою, на скільки ви себе оцінюєте.

— Постривайте хвилинку, — сказав юнак. — Я не...

— Ви задоволені своєю теперішньою зарплатою? — спитав містер Епплбай.

— Не зовсім... ні, — відповів юнак.

— Тоді чому ви не попросите підвищення?

— Бо я не думаю, що мені дадуть його.

— Що ж, імовірність здобути підвищення, якщо не просити його, ще менша, — сказав з усмішкою містер Епплбай.

— Це правда, — погодився юнак. — Але чого б їм підвищувати мені зарплатню?

— Якщо ви для них коштуєте більше, ніж ваша теперішня зарплатня, вони платитимуть вам більше. Очевидно, ви не вірите, що

коштуєте більше за теперішній заробіток. Минулого тижня в мене була співбесіда з чоловіком, який улаштувався до мене на роботу. Я був готовий одразу ж платити йому сорок тисяч фунтів. Він був добре кваліфікований і чудово підходив на цю посаду. Але коли я спитав, скільки він хоче отримувати, чоловік сказав: двадцять тисяч.

Юнак щось занотовував, а містер Епплбай провадив далі:

— Ваші обставини відзеркалюють ваші переконання. Якщо ви не вірите, що колись зможете стати багатими, то, імовірно, ніколи й не станете. Власне, найбільша різниця між багатієм і бідняком не в тому, у чому найчастіше її вбачають, — не в розмірі їхніх банківських рахунків та не в майні, яким вони володіють.

— А в чому ж тоді? — запитав юнак.

— У їхніх переконаннях! У всіх заможних людей є певні спільні переконання про себе й про гроші.

— Ви маєте на увазі, що заможні люди вірять у те, що здатні створювати багатство?

— Так, — відповів містер Епплбай. — Але є й дещо значно глибше за це. Дозвольте мені пояснити отак, — продовжував він далі. — Очевидно, свідомо ви хочете накопичувати багатство — інакше ви не сиділи б тут, обговорюючи це.

Юнак усміхнувся.

— Так.

— То скажіть мені, чому ви хочете бути багатим? Що, на вашу думку, Надзвичайне Багатство принесе у ваше життя?

Юнак на мить замислився.

— Багатство принесло б мені свободу — свободу ходити туди, куди мені заманеться, робити те, що подобається, купувати те, що хочу. Воно дало б мені силу, безпеку, незалежність — я міг би започаткувати власний бізнес.

— Добре, — сказав містер Епплбай. — Отож, свідомо ви вірите, що гроші дадуть вам більше свободи, сили, безпеки та незалежності?

— Авжеж, — підтвердив юнак. — І більшість людей, напевно, відповіли б так само. Усі ми віримо, що гроші змінять наше життя, — наполягав він.

— Стривайте, стривайте, ми ще не завершили цю вправу, — мовив містер Епплбай. — Тепер я хотів би, щоб ви згадали все, що дізнавалися або чули про гроші й багатство, коли зростали.

— Я не розумію, що ви маєте на думці, — сказав юнак.

— Ну, що ваші батьки говорили про гроші?

— А, тепер розумію. Я пригадую, як мій батько завжди говорив, що гроші не ростуть на деревах.

— Гаразд. Добре. Щось іще?

— Моя мама казала, що гроші — це не все, і попереджала нас, що вони не приносять щастя і за них не купиш любов.

— Чудово. Ще щось? А як із релігійними переконаннями про гроші?

— Що ви маєте на увазі? Що гроші — корінь усього зла? — перепитав юнак.

— Ну, так, це приказка, яку ми часто чуємо, хоча, як на мене, легко зрозуміти, що це *любов* до грошей, а не самі гроші варто вважати коренем усього зла.

І тут юнака вразило усвідомлення. Усе, що він дізнавався про гроші, коли дорослішав, було негативним! Його вчили вважати, що грошей не вистачає, що вони нічого не важать у житті, не можуть принести щастя, за них не купиш любов, що вони — корінь усього зла, через який душа не потрапить до раю.

— Бачите, як ці підсвідомі переконання суперечать вашим свідомим переконанням? З одного боку, ви вважаєте, що гроші принесуть вам свободу, безпеку, силу й незалежність, але з іншого боку, глибоко всередині ви вірите, що, накопичивши багатство, будете нещасним, грішним, не заслуговуватимете на любов і вас не пустять до раю. Тож ваші підсвідомі переконання не дають вам стати багатим.

— Я ніколи раніше про це не замислювався, — сказав юнак.

— Є ще й інші загальновідомі переконання, — провадив далі містер Епплбай. — Деякі люди не вірять, що вони гідні мати великі гроші. Інші вважають, що бути багатим — неправильно чи аморально. Чому мені мати багатство, коли інші люди його не мають? Звісно, цей аргумент невдалий, адже ви не зможете нікому допомогти, якщо вам нічим буде допомагати. Ви допомагаєте іншим, даруючи їм щось, даючи приклад і надихаючи їх реалізувати свій потенціал. Наші підсвідомі переконання дуже могутні. Вони впливають на все в житті. Одна з наймудріших загальновідомих життєвих істин була вперше озвучена Клементом Стоуном — одним з найвидатніших підприємців ХХ століття. Ось вона, — чоловік показав юнакові табличку

з написом: «Можна досягти всього, що розум може досягнути й у що він може повірити».

— Я розумію, про що ви говорите, — відповів юнак. — Але не думаю, що змінити свої підсвідомі переконання легко.

Містер Епплбай усміхнувся.

— Це саме по собі є яскравим прикладом негативного переконання, що знесилює вас. Ви точно знаєте, що змінити підсвідомі переконання складно?

— Ну... ні, але...

— Завжди пам'ятайте ті слова Клементя Стоуна: «Можна досягти всього, що розум може досягнути й у що він може повірити». Ви маєте владу обирати власні переконання.

— Як? — запитав юнак.

— Самонавіювання, — мовив містер Епплбай.

— Що це таке? — поцікавився юнак.

— Самонавіювання — це просто техніка, коли ви повторюєте собі якийсь твердження.

— Як оте щось, що сам собі стверджуєш, може впливати на підсвідомі переконання? — запитав юнак.

— Будь-яке твердження чи переконання, що ви його повторюєте досить часто, зрештою увійде у вашу підсвідомість, — пояснював містер Епплбай. — Саме так ви набули переважну більшість своїх переконань. Ви чули, як їх промовляють знову і знову, і, зрештою, вони увійшли до вашої підсвідомості, і ви в них повірили.

Юнак щось занотовував, а містер Епплбай продовжував:

— От що вам потрібно: створити позитивні асоціації або переконання про гроші та багатство за допомогою самонавіювання. Перше, що потрібно зробити, — перевернути старі негативні переконання навпаки. Замість того щоб казати: «Гроші не ростуть на деревах», — тобто грошей не вистачає, і у вас їх ніколи не буде багато, кажіть: «Так, гроші не ростуть на деревах, вони виростають на моїх упевнених обміркованих діях». Замість «Гроші не приносять щастя» кажіть: «Гроші, можливо, й не можуть принести щастя, але відсутність грошей також ніколи його не приносила!» Або змініть «Гроші — корінь усього зла» на «Любов до грошей — корінь усього зла, але в добрих руках гроші несуть справжнє благословення».

Популярне видання

ДЖЕКСОН Адам

Десять секретів багатства, щастя, кохання. 3 в 1

Керівник проекту *С. І. Мозгова*
Відповідальний за випуск *А. В. Альошичева*
Редактор *Л. М. Шуст*
Художній редактор *А. В. Белякова*
Технічний редактор *В. Г. Євлахов*

Підписано до друку 29.10.2019.
Формат 60х90/16. Друк офсетний.
Гарнітура «QuantAntiqua». Ум. друк. арк. 18.
Наклад 4000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61001, м. Харків, вул. Б. Хмельницького, буд. 24а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р. www.unisoft.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

UNISOFT

• за телефонами довідкової служби
(050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88

• на сайті Клубу: www.bookclub.ua
• у мережі фірмових магазинів
див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом

Надсилається безоплатний каталог

Запрошуємо до співпраці авторів

e-mail: publish@ksd.ua

***Запрошуємо до співпраці художників,
перекладачів, редакторів***

e-mail: editor@ksd.ua

**Для гуртових
клієнтів**

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57

e-mail: trade@ksd.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55

e-mail: kyiv@ksd.ua

Джексон А.

Д40 Десять секретів багатства, щастя, кохання. З в 1 / Адам Джексон ;
пер. з англ. Н. Третьякової. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімей-
ного Дозвілля», 2020. — 288 с.

ISBN 978-617-12-5749-8

ISBN 978-1-85538-448-5 (англ.)

ISBN 978-0-7225-3689-5 (англ.)

ISBN 978-0-06-104422-9 (англ.)

УДК 615.851

**Видавництво «Клуб Сімейного Дозвілля»
пропонує розміщення реклами
на нашій книжковій продукції :
логотипи, закладки, флаєри, листівки,
буклети тощо.**

Наші конкурентні переваги:

- вашу рекламу буде представлено в найбільшій дистрибуційній мережі України (у 70 книжкових магазинах видавництва «КСД»);
- також на полицях понад 400 бізнес-партнерів (українські книгарні, продуктові та будівельні маркети);
- ви отримаєте доступ до широкої цільової аудиторії (читачі віком від 20 до 40 років, серед них основна частина — від 25 до 35 років; 55—60 % наших покупців становлять жінки);
- ми видаємо бестселери художньої та нон-фікшн літератури, які перебувають у топі вітчизняних книгарень.

**З пропозиціями звертайтеся за адресою:
trade@ksd.ua**